

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. XVIII. Mulier parturiens.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

panes calumniatori reddendos esse affirmat. Ovis falso damnatur testimonio, et soluit, quod non debebat: sed breui post Lupum in fouea iacentem conspicit. Haec ergo merces, inquit, tibi, pro mendacijs et fraudibus, a superis rependitur.

F A B. XVIII.

Mulier parturiens.

Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.

Instante partu, Mulier, actis mensibus,
Humi iacebat, flebiles gemitus ciens.

Vir est hortatus, corpus lecto reciperet:

Onus naturae melius quo deponeret.

Minime, inquit, illo posse confido loco

Malum finiri, quo conceptum est initio.

Suo quisque periculo cautus.

Quae noxia fuerunt, lubentius ea fugimus loca. Mulier partui proxima, cum plurimos persentiret dolores: humo iacens gemitu eiulatuque miserabili suam deplorabat sortem. Coniux tum hortabatur eam, ut in lectum se reciperet, ubi parere facilius lassumque corpus levare posset. Minime vero, respondet, hoc mihi persuaseris unquam fore, ut malum eo finiatur loco, qui tristis ipse illius causa fuit.

F A B. XIX.

Canis parturiens.

Habent insidias hominis blanditiae mali,
Quas ut vitemus, versus subiecti monent.

Canis parturiens cum rogasset alteram,
Ut foetum in eius tugurio deponeret: